

Dichteres Hannah Maltha schreef haar eerste gedicht 'Hij was een Jood' toen zij, na het aannemen van Jezus als haar zaligmaker kennis maakte met de kerk. Ze was teleurgesteld in de ongeïnteresseerde houding ten opzichte van Israël.

Hij was een Jood

Hij, Die droeg mijn zonden,
die mij redde van de dood,
die mijn pijn droeg in Zijn wonden,
zonder klacht,
Hij was een Jood.

Hij, Die wist van al mijn zorgen,
die mij tilde uit de nood,
en die in een nieuwe morgen,
stralend schijnt,
Hij was een Jood.

Hij, Die spoedig zal regeren,
die mij licht en leven bood,
Hem, die ieder zal vereren,
als de Koning,
was een Jood.

Hem, voor wie men zich zal buigen,
klein en groot,
die Gods liefde kwam getuigen,
werd geboren,
als een Jood.

Hij, Die alles heeft verdragen,
en ons in Zijn armen sloot,
Hij zal zeker van ons vragen,
wat wij deden,
met de Jood.

Op de achterzijde van haar gedichtenboekje 'Voor eeuwig shalom' staat o.a. het volgende over Hannah geschreven:

*"Als ik later groot ben, wil ik Joods zijn met de Here Jezus erbij".
Hannah Maltha was 12 jaar toen ze dit tijdens het eten tegen haar vader zei.
Haar vader antwoordde: "Ach kind, dat kan toch niet. Dat heet christen zijn."
Later is de dichteres - na een bewogen leven - door de God van Israël gegrepen.
Joods en gelovend in onze Joodse Messias Jeshoea, dat kan!"*

(Dit boekje is verkrijgbaar bij christelijke boekwinkels voor € 5,99)